

ми причини никога никаквѣж обыдж, какъ да станѣ невѣренъ на Оногова кой-то мя искупи.» Слѣдъ като го привързахъ на кола, и слѣдъ като ся молеше запалихъ изгорилницѣ-тѣ.

Иъ колко-то свѣтло и да гореше огънь-тъ не рачи да запали благочестивыя мъжъ като да бы ся страхувалъ огънь-тъ отъ него. Слѣдъ това прободохъ го съ мечъ и изгорихъ трупа му въ пепель-тъ.

Часто ся познава чрѣзъ смърть-тѣ на истинны-тѣ християны колко свѣтъ-тъ изгуби съ тѣхъ. Вѣроятно е че исторія-та никога не щѣше да вспомяне имена-та на християны-тѣ въ Ліонъ и Виенне (въ Франціѣ) ако бы тѣ въ свои-тѣ безподобны мъжы не изявихъ бы таквызи чюдеса на търпеніе-то и вѣрѣ-тѣ. Едно удалеченно бученіе прѣдвѣсти за нѣколко врѣме напредъ идущѣ-тѣ бурѣ коя-то въ 177 год. подъ Марка-Аврелія настанѣ за Християны-тѣ въ Ліонъ и Виенне. Найпочетны-тѣ отъ тѣхъ внезапно нападнѣти и хвърлени въ тъмницѣ. Деветдесетъ годишенъ епископъ *Фотиній* отъ удары-тѣ съ крака, съ камъны, и друго лоше обхожденіе отъ странѣ на язычници-тѣ страдаеше до толкова щото слѣдъ два-дны умрѣлъ въ затворъ-тъ си. Робыня *Бландинія*, коя-то бѣше отъ нѣжно и слабо тѣлосложеніе, на кож-то даже и християни-тѣ не приписахъ доста силѣ да постояествува бѣше отъ сутринѣ-тѣ до вечерѣ-тѣ съ всякы възможны мъжы до толкова мъчена, щото мъчителы-тѣ и исповѣдахъ че сѣ ве-